

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"א 43040-09-21 פלוני נ' פלוני

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת יעל ייטב

התובעת

פלונית

ע"י ב"כ עוה"ד קרן ברק ומרק לייזרוביץ'

נגד

הנתבע

פלוני

ע"י ב"כ עוה"ד נעמה שבתאי בכר ונטלי מוזס לוי

החלטה

מבוא:

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
1. בקשה לסילוק התובענה על הסף, בגין העדר סמכות עניינית; ולחילופין, בקשה להעברת התביעה לדיון בפני בית הדין לעבודה; וכן בקשה לביטול צווי העיקול שניתנו בתיק זה, על פי הנטען, בחוסר סמכות.
2. התובעת ילידת 1.5.99, עבדה במשך כ-4 חודשים בסניף סופרמרקט, כנציגת מכירות של חברה המשווקת כרטיסי אשראי. על פי המפורט בכתב התביעה, ביום 28.2.19 הגיע הנתבע, מנהלה של התובעת, לערוך ביקורת בסניף שבו עבדה. באותו יום לא חשה התובעת בטוב, וביקשה מהנתבע לסיים את עבודתה בשעה מוקדמת. הנתבע הסכים, והציע לתובעת להסיעה לביתה, לאחר שתסייע לו בסידור העבודה. התובעת הסכימה, והשניים נכנסו לרכבו של הנתבע. הנתבע החל בנסיעה, נכנס לחניון של קניון סמוך, החנה את רכבו, ואז הוריד את משענת הכיסא שעליו ישבה התובעת לתנוחת שכיבה, והחל לנשקה. לאחר מכן התרומם מכיסאו והורה לתובעת לחבק אותו. התובעת נענתה ונשקה אותו. הנתבע המשיך לנשק את התובעת בצווארה, פתח את מעילה, וכן את כפתורי חולצתה. בהמשך החל לגעת בחזה, והניח ידו על איבר מינה מעל בגדיה. בשלב זה החלה התובעת לדמוע, ובקשה מהנתבע לחדול, ואולם הנתבע השיב "רק דקה", והמשיך לחבקה. רק לאחר שאמרה לו שהיא צריכה להתפנות חדל ממעשיו. התובעת יצאה מהרכב נסערת ובוכה, ובקשה מאדם שהיה במקום להרחיק ממנה את הנתבע, וזה התקשר למשטרה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"א 43040-09-21 פלוני נ' פלוני

תיק חיצוני:

3. ביום 19.10.2020, הורשע הנתבע, על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירה לפי סעיף 348(ה) **בחוק העונשין, התשל"ז-1977** (להלן- "**חוק העונשין**"), מעשה מגונה תוך ניצול יחסי מרות. בגזר הדין מיום 11.4.2021, כיבדה כבוד השופטת ג' סקפה שפירא את הסדר הטיעון בין הצדדים, וגזרה על הנתבע את העונשים הבאים: תשעה חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירה לפי סימן ה' לפרק י' בחוק העונשין, למעט עבירה לפי סעיף 353; ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירה לפי **חוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998** (להלן- "**חוק למניעת הטרדה מינית**"); ופיצוי לתובעת בסך של 7,000 ₪.

4. בגין הנזקים שנגרמו לה בעטים של המעשים האמורים הגישה התובעת תביעה, בסכום של 3,020,000 ₪ שהיא התביעה שלפני. לכתב התביעה צורפה חוות דעת של ד"ר אואנה קרטה, מומחית בתחום הפסיכיאטריה, אשר העריכה כי בעקבות האירוע נותרה לתובעת נכות נפשית בשיעור 30%, על פי פרט 34 (ב) **בתוספת לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), התשט"ו-1956**.

הבקשה

5. בבקשה לסילוק התובענה על הסף טען הנתבע כי מדובר בענייננו באירוע בודד, שארע במסגרת יחסי עבודה בין הצדדים. בגין האירוע הוגש נגד הנתבע כתב אישום בעבירה של מעשה מגונה, תוך ניצול יחסי מרות, עבירה לפי סעיף 348 (ה) בחוק העונשין, והנתבע הורשע על יסוד הודאתו.

6. נטען כי גם לשיטתה של התובעת הוצג האירוע הבודד **כמעשה מגונה תוך ניצול יחסי מרות**, וכפועל יוצא אף הוגשה תביעה נגדרת להרשעה בפלילים, המבוססת על הטרדה מינית, כהגדרתה בסעיף 3 בחוק למניעת הטרדה מינית. הוטעם כי בהתאם לסעיף 10 (א) מסורה לבית הדין לעבודה הסמכות הייחודית לדון בהטרדה מינית במסגרת יחסי עבודה, שכן, כפי שבואר בהלכה הפסוקה, לבית הדין לעבודה המומחיות הדרושה לטיפול בהטרדה מינית במקום העבודה. עוד נטען כי בית המשפט העליון סייג את סמכות בית הדין לעבודה במקרים ייחודיים בלבד, כאשר דובר בפגיעות מיניות ברף חמור יותר.

7. הנתבע טען כי ההלכה בעניין **מעשים מעורבים**, שלגביהם אומץ הכלל שלפיו 'הולך הטפל אחר העיקר', כך שהתביעה בכללותה תידון בבית משפט אזרחי רגיל, על פי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"א 43040-09-21 פלוני נ' פלוני

תיק חיצוני:

- 1 סכום התביעה, אינה חלה בענייננו, מהטעם שמדובר באירוע עובדתי בודד,
2 המתרחש במסגרת יחסי עבודה, ובהעדר טענה לפגיעה מינית חמורה יותר. הודגש
3 כי עוולת ההטרדה המינית היא העיקר בענייננו, בעוד שהעוולות הנזקיות של
4 'תקיפה', 'רשלנות' ו'הפרת חובה חקוקה', 'הולבשו' על עוולה עיקרית זו, ועל כן הן
5 בגדר עוולות משניות בלבד.
- 6 8. בשל כל אלו נטען הנתבע שאין לבית משפט זה סמכות עניינית לדון בתביעה, ולפיכך
7 התבקש בית המשפט לדחות את התביעה כנגד הנתבע על הסף, וכפועל יוצא לקבוע
8 כי בטל צו העיקול הזמני שניתן במעמד צד אחד ביום 5.10.2021.
- 9 **לחילופין**, התבקש בית המשפט להורות על העברת הדיון לבית הדין האזורי לעבודה
10 בירושלים, על-פי סמכותו המעוגנת בסעיף 79 **בחוק בתי המשפט [נוסח משולב]**,
11 **התשמ"ד - 1984**, ולהותיר את ההחלטה בדבר הבקשה למתן צווי עיקול להכרעתה
12 של ערכאה זו.
- 13 לחילופי חילופין, התבקש בית המשפט להורות על פיצול הדיון, כך שעוולת ההטרדה
14 המינית וכן עוולת הפרת חובה חקוקה, יידונו בבית הדין האזורי לעבודה, בעוד
15 שעוולות התקיפה והרשלנות בלבד יידונו בפני בית משפט זה. גם במקרה זה,
16 התבקש בית המשפט להורות על ביטול העיקול הזמני, אשר ניתן בהתבסס על עוולת
17 ההטרדה המינית אשר אינה מצויה בסמכות בית משפט זה.
- 18 9. **בתגובה** לבקשה לסילוק התובענה על הסף, התבקש בית המשפט לדחות את
19 הבקשה, ולהותיר את צווי העיקול על כנם. הודגש כי לא מדובר בתביעה נגררת
20 להרשעה בפלילים, כי אם בתביעת נזקי גוף, אף נטען כי יחסי עבודה בין הצדדים
21 היוו את ה'זירה' בלבד להתרחשות האירועים, אשר אירעו, לא בגלל יחסי העבודה
22 בין הצדדים, אלא בגלל אלימותו המינית הברוטלית של הנתבע.
- 23 10. הודגש בתגובה כי אף שהנתבע היה מנהלה הפורמלי של התובעת, אין הבדל בין
24 המעשה שביצע לבין מעשה של כל תוקף מיני המנצל את תמימות הקורבן. לא מדובר
25 בענייננו באירוע שארע במקום העבודה, במסגרת שעות העבודה, או בקשר עם
26 העבודה, שכן הצדדים סיימו את יום העבודה, הנתבע אמור היה להסיע את התובעת
27 לביתה והדבר אינו קשור ליחסי עבודה בין הצדדים. בתגובה הודגש כי המעביד לא
28 נתבע כלל בתביעה שלפני, אף שלכאורה קיימת לו אחריות בהתאם לחוק למניעת
29 הטרדה מינית, מפאת העובדה שמדובר באירוע המנותק לחלוטין מהעבודה. עוד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"א 43040-09-21 פלוני נ' פלוני

תיק חיצוני:

הודגש כי עילת התביעה מבוססת על עוולות שונות הקבועות בפקודת הנזיקין, כגון: עולת ה'רשלנות', ה'תקיפה', ו'הפרת החובה החקוקה'.

11. נטען בתגובה כי סעיף 24 בחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969 (להלן- "חוק בית הדין"), קובע מפורשות כי סמכותו של בית הדין לעבודה היא "בתובענות בין עובד או חליפו למעסיק או חליפו שעילתן ביחסי עבודה, לרבות השאלה בדבר עצם קיום יחסי עבודה, ולמעט תובענה שעילתה בפקודת הנזיקין [נוסח חדש]", ומאחר שעילת התביעה מבוססת ברובה על פקודת הנזיקין, מקומו הטבעי של התיק הוא בבית המשפט האזרחי. הודגש כי הסעדים המתבקשים בתיק זה הם סעדים כספיים בלבד, ולא סעדים הנובעים מהחוק למניעת הטרדה מינית, וכפי שקבע בית המשפט העליון, כאשר עיקר ההכרעה היא בעניין הנזק הכספי במקום לפצל את הדיון, ידון בית המשפט האזרחי בתביעה בכללותה.

12. נטען כי בתיק זה לא התקיים דיון בשאלה האם התרחש האירוע, שכן הנתבע הודה בו, ועל כן אין לבית הדין לעבודה יתרון בבירור העובדות מכוח מומחיותו בבירור תביעות במסגרת יחסי עבודה בין הצדדים. מטעם זה, ניטל העוקץ מהצורך להעביר את הדיון לבית הדין. הדיון מתמקד באופן בלעדי בגובה הנזק שנגרם לתובעת ולעניין שומת הנזק, מתאים יותר בית המשפט האזרחי הפוסק בדיני נזיקין באופן יום יומי.

13. הודגש כי מכתב התביעה ניתן ללמוד כי העילה הנובעת מהחוק למניעת הטרדה מינית נוספה לעניין הפיצוי הסטטוטורי המנוי בחוק למניעת הטרדה מינית בלבד, העומד על סך של 120,000 ₪, סכום שהינו שבריר בלבד מסך הנזק שנגרם לתובעת, שמקורו ב- 30% נכות שנותרה לה בתחום הנפשי, המבטא נזק של למעלה מ 2.5 מיליון ₪. הודגש כי בית הדין לעבודה נטול ניסיון בפסיקת פיצוי מתאים, וכי בהתאם לעיקרון 'הטפל הולך אחר העיקר', הסעד המבוקש מכוח החוק למניעת הטרדה מינית הוא הסעד הטפל לסעד העיקרי הנובע מעוולות לפי פקודת הנזיקין.

14. משכך התבקש בית המשפט לדחות את הבקשה ולהותיר את התביעה בבית המשפט המחוזי. לחלופין התבקש בית המשפט כי ככל שיוחלט שהסמכות היא בידי בית הדין לעבודה, יישארו העיקולים הזמניים בתוקף עד מתן החלטה אחרת של בית הדין לעבודה, על מנת למנוע מצב של ביטול העיקולים מתוך ניסיון להבריח נכסים.

דיון והכרעה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"א 43040-09-21 פלוני נ' פלוני

תיק חיצוני:

15. במוקד המחלוקת בין הצדדים עומד סעיף 10 בחוק למניעת הטרדה מינית, הקובע-

"(א) לבית הדין לעבודה תהא סמכות ייחודית לדון
בהליך אזרחי לפי סעיפים 6, 7 ו-9 שענינו אחד מאלה

—
(1) הטרדה מינית שעשה מעסיק, או ממונה מטעמו,
לעובדו, או שעשה עובד לעובד אחר, במסגרת יחסי
עבודה;

(2) התנכלות של מעסיק, או של ממונה מטעמו,
כלפי עובד, או של עובד כלפי עובד אחר, במסגרת
יחסי עבודה;

(3) אחריות מעסיק כאמור בסעיף 7 בשל הטרדה
מינית או התנכלות שעשה ממונה מטעם המעסיק
לעובדו, או עובד לעובד אחר, במסגרת יחסי העבודה".

16. סעיף 10 (א) האמור מקנה אפוא לבית הדין לעבודה סמכות עניינית ייחודית לדון

בתביעות בגין הטרדות מיניות, אשר נמנו בסעיף 3 בחוק למניעת הטרדה מינית, בין

מעסיק לעובד או בין העובדים עצמם. כפי שבואר בהלכה הפסוקה, אותן הטרדות

מיניות כוללות הטרדות מילוליות, וכן מעשים מיניים המצויים ברף הנמוך. כך

למשל קבע בית המשפט העליון (כב' השופט א' רובינשטיין, בהסכמת כב' השופטת

(כתוארה אז) א' חיות וכב' השופטת ד' ברק ארז, עוד ברע"א 7146/13 פלוני נ'

פלונית ואח' (מיום 22.9.2014), כי הסמכות הייחודית המסורה לבית הדין לעבודה

אינה חלה בעבירות מיניות חמורות, כגון אונס, והוסיף-

"כי המחוקק בחר בחירה מודעת להגביל את סמכותם של בתי הדין

לעבודה להטרדה מינית כפי שהוגדרה בחוק למניעת הטרדה מינית

והרי יכול היה אילו רצה לילך עוד כברת דרך ולהכליל גם עבירות

מין חמורות יותר, ולא עשה כן".

17. כב' השופט נ' הנדל, בהסכמת כב' השופטים ג' קרא וי' וילנר, דן בהרחבה בע"א

3347/16 פלונית נ' פלוני ואח' (מיום 20.2.2018) (להלן- "פרשת פלונית"),

בהיסטוריה החקיקתית של החוק למניעת הטרדה מינית, ובביקורת שנמתחה

מאחר יותר על הענקת סמכות ייחודית לבית הדין לעבודה, וביאר כי-

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"א 43040-09-21 פלוני נ' פלוני

תיק חיצוני:

1 "החוק נועד להתמודד בעיקר עם מעשים שנמצאים בקצה
2 התחתון של הסקאלה מבחינת חומרתן – הטרדות מילוליות עד
3 מעשים מגונים. מתן הסמכות העניינית לבית הדין לעבודה
4 בהטרדות מיניות המתקיימות במסגרת יחסי העבודה נובע מאותו
5 העקרון – התאמת האמצעי למטרה. דהיינו, בקרב המחוקק,
6 לאחר התחבטויות ודיונים, התבהרה התובנה כי בית הדין לעבודה
7 מחזיק במומחיות הדרושה לטיפול בהטרדות מיניות הרווחות
8 במקום העבודה, תוך מתן משקל נכבד להטרדות מילוליות. על כן,
9 יש לאפשר לבית הדין להתאים את הסעד הדרוש למקרה ולספק
10 גם סעדים שאינם ממוקדים בפיצוי כספי בלבד. דוגמאות לכך –
11 אכיפת חוזה עבודה או ביטול פיטורים..."

12
13 18. בפרשת פלונית האמורה דן בית המשפט העליון בשאלה היכן תתברר תביעה אזרחית
14 בגין הטרדות מיניות ומעשים מיניים חמורים יותר, שהתרחשו במשולב במסגרת
15 יחסי העבודה. כפי שבואר בפסקה 9 בפסק הדין-

16 "בית הדין לעבודה הוא המוסמך לדון בהתנהגות שעולה כדי הטרדה
17 מינית של מעסיק כלפי עובדו או של עובד כלפי עובד אחר. מכאן
18 שהסמכות לדון בהטרדות המיניות שביצע המשיב, לכאורה, במערכת
19 מצויה בידי בית הדין לעבודה. הפגיעות המיניות החמורות יותר – מעשי
20 האונס, מעשי הסדום והבעילה האסורה – אינם מוגדרים כהטרדות
21 מיניות, שכן הם אינם נכנסים בגדרי הרשימה הסגורה של ההתנהגויות
22 שמהוות הטרדה מינית. על כן, הסמכות לדון בעוולות הנזיקיות
23 שמתבססות על הפגיעות המיניות החמורות מסורה לבית המשפט
24 האזרחי".

25 19. חרף הסמכות הייחודית המסורה לבית הדין לעבודה לדון ב'הטרדות מיניות', מצא
26 בית המשפט בפרשת פלונית, כי לנוכח המורכבות המשפטית, האנושית והמעשית,
27 יש למנוע את פיצול התביעה בשל ההוראות בדבר סמכות הערכאות השונות, וקבע
28 כי בית המשפט המחוזי הוא הערכאה שלה מסורה הסמכות לדון בתביעה בכללותה,
29 תוך יישום הכלל שלפיו 'הולך הטפל אחר העיקר'.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"א 43040-09-21 פלוני נ' פלוני

תיק חיצוני:

20. לשם השלמת התמונה אזכיר את החלטתה של כב' הנשיאה, א' חיות, בבקשה לדיון
נוסף בפסק הדין שניתן בפרשת פלונית (בדנ"א 1918/18 פלוני נ' פלונית ואח' (מיום
29.5.2018)), אשר הדגישה כי -

"ההלכה הכללית לעניין סמכותו העניינית של בית הדין לעבודה
הייתה ונותרה כי "עניינים שבסמכות הייחודית של בית-הדין
האזורי לעבודה יידונו אך ורק בבית-הדין לעבודה, אך לא יידונו
בבית-הדין לעבודה אלא עניינים אלה" [ההדגשה במקור]...
בפסק הדין בערעור בית המשפט העליון לא ביטל הלכה זו או
שינה ממנה באופן גורף, אלא סייג אותה וקבע שבמקרים
ייחודיים שבהם מדובר ב"מסכת אחת כוללת של פגיעות
מיניות" מתקיימים טעמים כבדי משקל ובהם הצורך להקל על
נפגעי עבירות מין, עידוד תביעות בתחום, קושי במתן עדות
כפולה וכן השלכות קשות של פיצול הדיון במקרים אלו,
המצדיקים את איחוד הדיון בבית המשפט האזרחי..."

מן הכלל אל הפרט

21. עולה מהמקובץ כי המפתח לקביעת סמכותו הייחודית של בית הדין לעבודה הוא
בהתאם **למהות המעשים הנטענים**, כפי שפורט בפרשת פלונית, פסקה 9: האם
נמנים המעשים שאירעו ברשימת המעשים המפורטים בסעיף 3 בחוק מניעת הטרדה
מינית, המהווים 'הטרדה מינית' במשמעות החוק, אם לאו, ולא בהתאם לאמות
מידה אחרות כגון: הסעד שנתבע, עילת התביעה, טענה בדבר נכות שנותרה, או כל
מפתח אחר.

22. סעיף 3 בחוק מניעת הטרדה מינית מתייחס כאמור לא רק להטרדות מילוליות, אלא
גם למעשים מיניים המצויים ברף התחתון, לרבות (בסעיף 3(א)(2) בחוק מניעת
הטרדה מינית) "מעשים מגונים כמשמעותם בסעיפים 348 ו-349 לחוק העונשין";
העבירה שבה הואשם הנתבע, הודה והורשע. לגבי המעשים המפורטים בסעיף 3
בחוק מניעת הטרדה מינית, ביכר המחוקק במפורש את מומחיותו של בית הדין
לעבודה, על פני מומחיות בית המשפט האזרחי, בין היתר נוכח מגוון הסעדים

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"א 43040-09-21 פלוני נ' פלוני

תיק חיצוני:

- 1 שמעניק החוק למניעת הטרדה מינית, אשר אינם כוללים סעד כספי בלבד, אלא
2 סעדים נוספים בתחום דיני העבודה.
- 3 23. מטבע הדברים 'מעשים מגונים', המצויים ברף הנמוך, עשויים לענות גם על הגדרת
4 עוולת ה"תקיפה" **בפקודת הנזיקין [נוסח משולב]** (להלן - "**פקודת הנזיקין**"),
5 לעיתים אף על הגדרת עוולות המסגרת, ואולם אין בכך כדי לשנות את הסמכות
6 הייחודית המסורה לבית הדין לעבודה. סעיף 24 בחוק בית הדין, ממעט מסמכותו
7 של בית הדין לעבודה תובענות בתחום הנזיקין, בזו הלשון -
- 8 "24. (א) **לבית דין אזורי תהא סמכות ייחודית לדון -**
9 **(1) בתובענות בין עובד או חליפו למעסיק או חליפו שעילתן ביחסי עבודה,**
10 **לרבות השאלה בדבר עצם קיום יחסי עבודה ולמעט תובענה שעילתה בפקודת**
11 **הנזיקין {נוסח חדש ;**
12 **[...]**
13 **(ב1) תובענה שעילתה בסעיפים 29, 31, 62 או 63 לפקודת הנזיקין [נוסח**
14 **חדש] בקשר לסכסוך עבודה [...]"**
- 15 24. יחד עם זאת, קובע סעיף 6(א) בחוק למניעת הטרדה מינית, במפורש, כי הטרדה
16 מינית והתנכלות הן **עוולות אזרחיות** שהוראות פקודת הנזיקין חלות עליהן, אולם
17 **בכפוף להוראות חוק למניעת הטרדה מינית**, ובכך נקבעת הוראה ספציפית
18 מפורשת, המסמיכה את בית הדין לעבודה לדון גם בעוולות הנזיקיות שנקבעו בחוק,
19 המכפיפה את הוראות פקודת הנזיקין להוראות חוק מניעת הטרדה מינית, ובכך
20 נקבעת היררכיה בין ההוראות השונות בדבר הסמכות העניינית.
- 21 25. נוכח קביעתו המפורשת של המחוקק אין בהוספת עילת תביעה לפי פקודת הנזיקין
22 כדי לפגוע בסמכותו הייחודית של בית הדין לעבודה, ואין די בטענה שלפיה מדובר
23 בעוולה על פי פקודת הנזיקין כדי להקנות לבית המשפט האזרחי סמכות לדון
24 בתביעות בגין הטרדה מינית, לצד סמכותו העניינית הייחודית של בית הדין לעבודה,
25 אלא אם כן מדובר במעשי תקיפה נוספים, זולת התקיפה המינית, המוגדרת על פי
26 חוק מניעת הטרדה מינית כ'הטרדה מינית'.
- 27 26. התמונה המתקבלת בענייננו, מעובדות כתב התביעה, כמו גם מעובדות כתב
28 האישום, הכרעת הדין וגזר הדין, היא כי מדובר כאמור במעשה אחד, העונה על
29 רשימת המעשים המנויים ברשימת המעשים המסווגים כ"הטרדה מינית" בסעיף 3

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"א 43040-09-21 פלוני נ' פלוני

תיק חיצוני:

1 בחוק למניעת הטרדה מינית. לא קיימים בענייננו מעשי תקיפה נוספים, שאינם
2 בתחום המיני, או במעשים מיניים חמורים, כגון מעשי אינוס, שאינם מהווים
3 'הטרדה מינית' כמשמעותה בחוק למניעת הטרדה מינית. לא מודבר במסכת
4 אירועים מעורבת של מעשים מיניים שהינם בגדר הטרדה מינית, לצד מעשים מיניים
5 חמורים יותר, ועל כן לא חלה בענייננו ההלכה שנקבע בפרשת פלונית.
6 27. **בנסיבות אלו מסורה לבית הדין לעבודה הסמכות העניינית הייחודית לדון**
7 **בתובענה.**
8

9 סיכום

10 28. לאור כל כאמור לעיל, הואיל ועובדות המקרה מעידות על כך שמדובר במעשה שהינו
11 בגדר הטרדה מינית, כמשמעותה בחוק מניעת הטרדה מינית, אשר נעשה על רקע
12 יחסי עבודה, בין התובעת לבין מנהלה, מסורה לבית הדין לעבודה הסמכות העניינית
13 הייחודית לדון בתביעה. לפיכך אני מורה, מכוח הסמכות הקבועה בסעיף 79 **בחוק**
14 **בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984**, על העברת הדיון בתובענה לבית הדין
15 האזורי לעבודה בבאר שבע. (מעבר לדרוש אציין כי הנתבע לא ביאר את בקשתו
16 להעביר את התובענה לבית הדין האזורי בירושלים דווקא, ועל כן לא ראיתי מקום
17 לקבל את בקשתו בעניין זה).
18 29. לשם הבטחת תכליתם של העיקולים שהוטלו, ומניעת הברחת נכסים, יעמדו
19 העיקולים בתוקפם עד מתן החלטה אחרת על ידי בית הדין האזורי לעבודה.
20 30. בנסיבות העניין, והואיל וקיבלתי את בקשת התובעת לעניין העיקולים, לא מצאתי
21 לנכון להשית על התובעת את הוצאות הבקשה.
22
23
24

25 ניתנה היום, ח' שבט תשפ"ב, 10 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.
26

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"א 43040-09-21 פלוני נ' פלוני

תיק חיצוני:

יעל ייטב, שופטת